

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném s předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **Ekologického právního servisu**, občanského sdružení se sídlem v Táboře, Převrátilská 330, zast. Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem se sídlem v Brně, Dvořákova 13, proti žalovanému **Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě**, se sídlem Na Hradbách 21, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 372/2006 - 34, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem ze dne 7. 2. 2008, č. j. 22 Ca 372/2006 - 34, vyhověl žalobě podané žalobcem proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 8. 2006, č. j. SIN 101/2006 a ze dne 21. 9. 2006, č. j. SIN 102/2006, (obě věci se týkají svobodného přístupu k informacím), a tato rozhodnutí zrušil s tím, že se věci vracejí žalovanému k dalšímu řízení.

Tento rozsudek napadl žalovaný u Nejvyššího správního soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Tento návrh stěžovatel nijak blíže neodůvodnil.

Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti v otázce přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že žalovaný nesdělil ani neprokázal, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu. Žalobce rovněž vyjádřil domněnku, že takový následek výkonu rozhodnutí nehrozí, a nevidí žádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora citovaných ustanovení zákona je zřejmé, že i v řízení před Nejvyšším správním soudem může být kasační stížnosti ve výjimečných případech přiznán odkladný účinek; musí však být prokázáno kumulativní splnění všech podmínek uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Odkladný účinek kasační stížnosti přitom může být přiznán a působit nejen ve vztahu

k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS).

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, a to např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dohledatelném na www.nssoud.cz: „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Návrhu na přiznání odkladného účinku je proto možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněného návrhu, tedy pokud stěžovatel především zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplní právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem (nebo jinými účinky) rozhodnutí mohly být nevratně dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatel v projednávané věci svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak neodůvodnil, neunesl své břemeno tvrzení ve vztahu k předmětnému procesnímu návrhu. Shodně se vyjádřil Krajský soud v Hradci Králové ve svém usnesení ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, (judikát byl publikován ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 87/2004), dle kterého *“při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě soud zjišťuje jen existenci zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy stihá žalobce. Žalovaný může zpochybnit návrh na přiznání odkladného účinku z důvodu nesplnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Pokud tak žalovaný neučiní, nepřizná soud odkladný účinek žalobě jen v případě, že nesplnění těchto předpokladů vyplývá z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti (ex officio).“*

Protože stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné skutečnosti, z nichž splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno (§ 107 s. ř. s., věty první za středníkem *a contrario*).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. července 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu

: